

ресурс]. - Режим доступу: nmcpto.sumy.ua/wp-content/.../ШВАЧКА-КРАВЕЦЬ.doc

*Олена Зарубенко
(Харків, Україна)*

ДИТЯЧА КУРТКА. ДИЗАЙН, ЕКСПЛУАТАЦІЙНІ ТА ЕСТЕТИЧНІ ВИМОГИ

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Населення планети Земля невинно зростає з кожним роком, разом з тим зростає рівень добробуту людей, що свідчить про вихід за рамки забезпечення базових потреб людини та замислення її над іншими питаннями, які пов'язані з більш широким спектром розвитку її світогляду, духовних починань, співіснування людини з природою, технікою тощо... Але в усі часи, незалежно від рівня добробуту, прагнень та сподівань, найголовнішим для людини було і є життя. Тому його безпеці приділяється дуже багато уваги.

Сучасна дитяча мода – це цілком самостійний сегмент фешн-індустрії. Ні один знаменитий дизайнер не втратить можливості розробити колекцію стильних новинок для хлопчиків та дівчаток різного віку, намагаючись догодити маленьким модникам. Часи, коли батьки одягали синів у блакитні костюмчики, а дівчаток у рожеві платтячка пішли у минуле.

Перегляд актуальних колекцій дитячого одягу дозволяє зробити висновок, що девіз сучасних новинок для дитячого гардеробу: «Копіюємо дорослих». Загальною тенденцією дитячої моди у сегменті курточок, суконь, штанів і пуловерів відсутні відверто дитячі принти і фасони. Дизайнери створюють для юних модників одяг, який у точності копіює дорослі тренди.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

невирішених частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Доросла частина населення піклується про своїх дітей, тому їх безпека – понад усе. Добре, якщо на одязі присутні світловідбивачі елементи, але ще краще, коли весь одяг оздоблений нитками, що відбивають світло, наприклад, вишивкою, стьобанням та оздоблювальними строчками, що забезпечує помітність дитини на узбіччі дороги у темний час доби.

У розділі 4 «Правил Дорожнього руху» є стаття "Обов'язки і права пішоходів". Пункт 4.4. присвячено пересуванню пішоходів у темну пору доби. У ній йдеться про те, що в умовах недостатньої видимості пішоходи, які рухаються проїзною частиною чи узбіччям, повинні виділити себе, а за можливості мати на зовнішньому одязі світловідбиваючі елементи для своєчасного їх виявлення іншими учасниками дорожнього руху [1].

Формування цілей статті (постановка завдання). Завданням даної статті є аналіз існуючих досліджень щодо виготовлення та оздоблення дитячих курток з метою забезпечення максимальної безпеки дітей, максимального комфорту експлуатації такого одягу.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. У виробництві верхнього дитячого одягу для холодної пори року лідерство має куртка «парка». Кілька років тому цей елемент верхнього одягу почав повертатися у світ моди. Ще нещодавно цей одяг був виключенням і відсутнім в колекціях модних дизайнерів. Проте, куртки «парки» стали трендом майбутніх сезонів. Варто сказати, що спочатку цей одяг належав лише до чоловічого гардеробу, але з плином часу і тотальною емансипацією куртки набули статусу «унісекс». А з розвитком дитячої моди такі куртки стали невід'ємною необхідною частиною дитячого гардеробу. Спочатку «парка» була лише зимовою моделлю куртки. Але зараз, на відміну від класичного варіанту, виготовляються демісезонні і навіть літні моделі.

Основні відмінні особливості можна сформулювати так: прямий силует

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

і простий крій; довжина – до середини стегна; наявність капюшона для захисту від вітру; застібка на тасьму-«блискавку» по середині передньої частини виробу, зазвичай доповнена настрочною планкою; велика кількість зовнішніх і внутрішніх кишень, прорізних і накладних; шнурівка або вшита куліса по лінії талії; полегшена підкладка, інколи знімна [3].

«Парка» з'явилась у 50-х роках минулого століття. Американське командування в роки холодної війни було сильно стурбоване якістю обмундирування і амуніції армії своєї країни. У той час при випуску будь-якої продукції робився акцент на якості і надійності. «Парка» спочатку була створена, як спецодяг для пілотів літаків, вертольотів і бомбардувальників. Вважали, що одяг пілота має бути теплим і ні в якому разі не повинен сковувати рухи пілота. Розробників зацікавив одяг, який носили аборигени Півночі. Уся його незвичайність полягала в тому, що матеріал для його виготовлення був просякнутий справжнісіньким риб'ячим жиром, завдяки якому він ставав водовідштовхувальним. Окрім цього, куртки аборигенів Півночі мали дуже незвичайну конструкцію, яка допомагала зберегти тепло максимально довго і витримувала низькі температури до мінус 70-ти градусів за Цельсієм [4].

«Кухлянка», таку назву має ескімоська куртка, – це глуха хутряна куртка зі шкіри оленя. Зимом її носять у два шари: зовнішній (хутром назовні) і внутрішній (хутром всередину), в теплий час - в один шар. Комір в розслабленому положенні широкий, але протягнута через нього мотузка з сухожилля дозволяє при потребі затягнути. Вільні рукави звужені на зап'ястках, щоб руки завжди можна було засунути під полу куртки. Для додаткового комфорту комір і низ кухлянки обробляють хутром песця, росомахи або собаки. Потрібний елемент – пасок, на який вішали ножі, кисети і іншу необхідну амуніцію. Міра захисту від холоду у «кухлянок» настільки висока, що мисливці частенько в них же і залишаються спати на відкритому повітрі в тундрі, використовуючи куртку як спальний мішок.

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

Одягали кухлянку на голе тіло. Дизайн кухлянок універсальний для безлічі народів Крайньої Півночі. Регіональні відмінності, звичайно, є, але не такі вже істотні: або до такої конструкції пришивають рукавиці, або капюшони, або спеціальні нагрудники. Але матеріал (хоча деякі племена вважали за краще використати шкури нерпи) і крій залишалися незмінними. А знамените слово «парка» означає куртку з оленьчої шкіри, просто з подовженою спинкою, капюшоном і розстібну [5].

У «парці» була використана саме ця конструкція, а ось матеріали для її виготовлення були підібрані найсучасніші. Пілоти того часу належним чином оцінили цю куртку. Через деякий час «парка» почала випускатися з хутряним капюшоном, який став додатковим захистом від холоду. З плином часу її стали носити не лише військові. На сьогодні «парка» вважається справжнім зразком того, якою має бути дійсно якісна зимова куртка. Випускають її безліч відомих брендів. Проте, не кожен з цих брендів робить куртки, що відповідають військовим стандартам. Найбільшою популярністю у всьому світі користуються «парки», випущені брендом під назвою Alpha Industries. Дуже швидко вона змогла стати справжнім символом престижного і модного одягу. Звичайно ж, куртку полюбили не лише за країну виробника (Америка), але і за прекрасні якісні характеристики: здатність добре зберігати тепло, відмінний зовнішній вигляд і неперевершену міцність[4].

У ті ж 50-ті роки 20 століття на іншому континенті, у Фінляндії, набирає обертів виробництво дитячого одягу, призначеного для холодної пори року. Фабрика Pallo - Raita, виготовляла військову форму під час Другої Світової війни. Післявоєнна модернізація принесла фабриці нову назву - Kankama. У перші післявоєнні роки сировини бракувало, тому перші вироби (предмети жіночого робочого одягу) виготовлялися із залишків білих армійських маскувальних костюмів. Компанія Reima (так пізніше стала називатись Kankama) почала розробку міцного матеріалу для дитячого одягу, на телебаченні вже успішно рекламували новий матеріал під назвою Reilon.

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

У 50-х роках також здійснювалися перші спроби виробництва курток з цього матеріалу. Їх фасони були простими, з мінімальною кількістю деталей та оздоблення, оскільки в післявоєнні роки відчувався брак тканин, хутра, стрічок, та ін.

Ще у 1939 році американська компанія ЗМ винайшла дуже ефективну плівку, яка відбивала світло, а зроблена вона була з мікроскопічних скляних кульок. Цей винахід одразу було застосовано в дорожніх знаках. Матеріал почав багато де застосовуватися для внесення контурів габаритів, зокрема, у вантажівках, а також для одягу, але спершу світловідбивачу плівку використовували тільки в спецодязі. Нею забезпечувалися працівники дорожніх служб, залізничники і працівники в аеропортах, які задіяні на злітних смугах. У Шотландії була створена спеціальна форма яскраво помаранчевого кольору з флюорисцентним світлом, її назвали «вогняна муха», в нічному сяйві ліхтарів людину було неможливо не помітити. Американська компанія продовжувала розробки, і в 70-х роках з'явився новий вид – плівка високої світловідбивальної інтенсивності. Створена ця плівка, як і найперший зразок з мікроскопічних скляних кульок, які розташовуються у невеликим клітинках. Сьогоднішні зразки подібних плівок здатні відбити 80% прийнятого світла, при цьому світло не розсіюється, а відправляється точно назад до джерела. Але на цьому розвиток виробництва світловідбивачах плівок не закінчився, сьогодні можливості дозволяють такі алмазні кульки вставляти в тканини практично будь-якого одягу, де це дозволено в плані дизайну і стилю [1]. Якщо їх неможливо використовувати в одязі, то є можливість встановити окремо в зручному для людини вигляді, вони можуть мати різні форми: стікери (можуть кріпитися до одягу на липучці), термосмужки (кріпляться на тканину за допомогою прогріву праскою), жорсткі браслети (скручуючись, кріпляться на руку, ногу або сумку), кулони, брелоки, значки, шнурки [2].

В кінці 60-х рр. 20-го століття був розроблений матеріал Enstex, який

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

об'єднав в собі міцність і водовідштовхувальну здатність. Вироби розроблялися виходячи з модних тенденцій. Відкриття каналів експорту в країни Східного блоку сприяло швидкому збільшенню об'єму експортних поставок. Одяг для холодної пори року у цей час поповнився таким предметом гардеробу, як комбінезон. Але й куртки мали неабиякий попит, завдяки вітронепроникній тканині об'єм куртки значно зменшився, що виявилось дуже зручним нюансом у зимовому дитячому одязі, який оцінили і батьки, і сама дитина.

1970-і рр.. стали золотим століттям матеріалу Enstex. Розроблялись повсякденні моделі для молоді і дорослих, спортивний і робочий одяг, але основна увага приділялася виробництву дитячого одягу. Куртки стали коротшими, що продиктовано модними напрямками, з'явилося більше декоративних елементів, таких як тасьма, різноманітні нашивки, що дало змогу розширити асортимент верхнього одягу.

У 80-ті рр., коли світом поширювалась мода на заняття спортом, одяг також підтримав цю тенденцію. З одягу для заняття спортом він перетворився на повсякденний. Зміни не оминули і дитячий одяг, тим більше, що зручність, особливості крою та сучасні водовідштовхуючі, теплозберігаючі матеріали робили дитячий одяг ще більш зручним у використанні та догляді. А зовнішній вигляд ще більше прагнув до дорослого, особливо у підлітків. Особливості моди та крою зробили одяг вільнішим, поглибилась лінія пройми, тому рукави були широкі, що дозволяло комфортно рухатись.

На початку 90-х років компанія Reima продовжувала розробку матеріалів, прагнучи досягти таких же високих характеристик захисту від вітру і води, які мав матеріал Gore – Tex, розроблений у 1969 році компанією «W. L. Gore and Associates», і мав дуже хороші властивості водонепроникності і паропроникності.

В результаті був створений матеріал Reimatec. Зовнішній вигляд

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

зимових курток дещо змінився, об'єм виробу залишився таким же вільним, як і у 80-ті, але змінився покрій. Куртка подовжилась до середини стегна, що дозволяло вдягати її не тільки з теплими штанами, а й зі спідницею, з'явилися такі елементи декору та безпеки, як світловідбиваючі стрічки.

На прикладі однієї компанії, що спеціалізується на виготовленні дитячого утепленого одягу, а саме, фінської компанії «Reima» було показано розвиток виробництва та удосконалення зовнішнього вигляду такого асортименту одягу як куртка. На даний час у світі існує велика кількість аналогічних компаній, таких як Lenne-Естонія, Moncler- Франція, Columbia- США та ін.

Висновки з даного дослідження та перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Останні роки характеризуються тим, що легкою промисловістю різних країн випускається велика кількість дитячого одягу для холодної пори року, при цьому використовуються найсучасніші матеріали та обладнання.

Сучасна дитяча мода є еkleктичною, в ній поєднуються різні стилі та напрямки, при чому поєднання може відбуватися в неочікуваних ракурсах, наприклад, плащової тканини з шифоном або трикотажною сіткою, декорування утеплених курток мереживом тощо. Тому не викликає здивування поєднання, в минулому військової куртки «парки» зі спортивними куртками та більш романтичними дівочими. А можливість використання оздоблення із світловідбиваючих стрічок та ниток підвищує рівень безпеки дитячого одягу. Об'єднавши в собі позитивні якості від, здавалося б, непоєднаних речей, з'являється зовсім нова, озброєна позитивними якостями своїх попередників, куртка, оснащена найвищим рівнем безпеки – світловідбиваючим оздобленням.

Подальших досліджень вимагають питання розробки сучасних методів обробки дитячих курток, які були б пристосовані до особливостей сучасних матеріалів і обладнання.

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

ЛІТЕРАТУРА

1. Світловідбивачі на одязі пішоходів: їх користь і погляд законодавства. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://avtosovet.com.ua/avtoporada/svitlovidbivachi-na-odyazi-pishohodiv-yix-korist-i-poglyad-zakonodavstva>
2. Світловідбиваючі елементи для пішоходів – важливо для дітей і дорослих. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vidpoviday.com/svitlovidbivayuchi-elementi-dlya-pishohodiv-vazhlivo-dlya-ditej-i-doroslix>
3. Женские куртки-парки 2017-2018: модные фасоны... – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ladycharm.net/2016/09/zhenskie-kurtki-parki/>
4. Парка. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ru.wikipedia.org/wiki/Парка>
5. Кухлянка, камлейка и еще 5 примеров традиционной одежды народов крайнего севера. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.furfur.me/furfur/culture/culture/168657-traditsionnaya-odezhda-narodov-kraynego-severa>

*Анастасія Богдан
(Харків, Україна)*

РОЗВИТОК СТИЛЮ FAMILY LOOK В ІСТОРИЧНОМУ АСПЕКТІ (XV-XVII ст.)

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Зараз у моді дуже актуально свою дитинку одягати, як свою маленьку копію. Такий стиль називають «Family look» – це «сімейний образ», єдиний стиль для всієї сім'ї. Однакові наряди об'єднують, створюючи психологічну «спорідненість». Таким цікавим способом можна продемонструвати оточуючим зв'язок усередині групи. Не обов'язково всі елементи гардеробу повинні збігатися: навіть однакові шапки або шкарпетки здатні чарівним чином перетворити повсякденне вбрання в єдиний сімейний стиль [1].

Комбінацій може бути багато, в залежності від бажання: тато з сином або з донькою, мати з сином або донькою, бабуся разом з матусею і онукою,

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*